

Podziękowania

Od wielu lat badania nad umysłem i mózgiem prowadzę dzięki funduszom przekazywanym przez Medical Research Council oraz Wellcome Trust. MRC umożliwiło mi pracę nad neuropsychologią schizofrenii w zakładzie psychiatrii kierowanym przez Tima Crowa w Clinical Research Centre przy Northwick Park Hospital w Harrow (Middlesex). W tamtym czasie mogliśmy tylko pośrednio wnioskować na temat relacji między umysłem i mózgiem, ale wszystko zmieniło się w latach 80. XX wieku, gdy do użytku weszły skanery mózgu. Wellcome Trust pozwoliło Richardowi Frackowiakowi na utworzenie Functional Imaging Laboratory i wspierało moje badania nad neuronalnymi korelatami świadomości i interakcji społecznych. Studia nad umysłem i mózgiem przekraczają granice tradycyjnych dyscyplin, łącząc różne obszary wiedzy, od anatomii i neurobiologii obliczeniowej aż po filozofię i antropologię. Miałem to szczęście, że zawsze pracowałem w grupach interdyscyplinarnych oraz międzynarodowych.

Wiele zawdzięczam kontaktom z kolegami i przyjaciółmi z University College London, w szczególności takim osobom, jak Ray Dolan, Dick Passingham, Daniel Wolpert, Tim Shallice, Jon Driver, Paul Burgess oraz Patrick Haggard. Na początku pisania książki odbyłem wiele owocnych dyskusji o mózgu i umyśle z moimi przyjaciółmi z Aarhus – Jakobem Hohwym i Andreasem Roepstorffem, oraz z Salzburga – Josefem Pernererem i Heinzem Wimmerem. Odkąd sięgam pamięcią, Martin Frith i John Law spierali się ze mną na temat wielu spraw poruszanych w tej książce. Eve Johnstone i Sean Spence służyli mi cennymi fachowymi radami dotyczącymi zaburzeń psychiatrycznych oraz ich znaczenia dla nauki o mózgu.

Najważniejszym bodaj impulsem do napisania tej książki były cotygodniowe dyskusje z moją dawną i obecną grupą śniadaniową. Sarah-Jayne Blakemore, Davina Bristow, Thierry Chaminade, Jenny Coull, Andrew Duggins, Chloë Farrer, Helen Gallagher, Tony Jack, James Kilner, Hakwan Lau, Emiliano

Macaluso, Eleanor Maguire, Pierre Maquet, Jen Marchant, Dean Mobbs, Matthias Pessiglione, Chiara Portas, Geraint Rees, Johannes Schultz, Sukhi Shergill oraz Tania Singer – wszyscy oni pomogli mi wypracować kształt tej książki. Jestem im za to głęboko wdzięczny.

Karl Friston i Richard Gregory czytali fragmenty książki i udzielili mi wiele pomocy i użytecznych rad. Jestem wdzięczny Paulowi Fletcherowi za to, że na wczesnym etapie pracy nad książką zachęcił mnie do stworzenia postaci pani profesor literatury oraz innych fikcyjnych osób, które spierają się z narratorem.

Philip Carpenter zrobił dużo więcej, niż musiał, służąc mi często wnikliwymi uwagami.

Przede wszystkim jestem wdzięczny tym, którzy przeczytali wszystkie rozdziały i podzielili się ze mną szczegółowymi komentarzami. Od Shauna Gallaghery i dwojga anonimowych czytelników otrzymałem wiele pomocnych uwag. Rosalind Ridley skłoniła mnie do staranniejszego przemyślenia swoich twierdzeń i doprecyzowania terminologii. Alex Frith pomógł mi pozbyć się żargonu oraz luk w rozumowaniu.

Uta Frith aktywnie uczestniczyła we wszystkich etapach realizacji tego przedsięwzięcia. Bez jej zaangażowania i wskazówek niniejsza książka nigdy by nie powstała.